

Formanden: Det ærede Medlem har i Tilknytning til tidligere Afsnit meddelt, at det ærede Medlem vilde fremsætte sine Motiveringer under dette Afsnit. Jeg tænkte mig, det vilde være rent principielle Motiveringer. Det ærede Medlem er nu kommet i den Situation, at han har omtalt i konkret Form allerede behandlede Punkter, hvorpaa der ikke under dette Afsnit kan svares af andre Ordførere.

Det ærede Medlem vil indrømme mig, at Fremgangsmaaden er mindre hensigtsmæssig.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg var lige saa overrasket som den højtærede Formand over under mit Budget at høre omtalt hele den Række af Ting, der var mig uvedkommende — men det er jo nu blevet bemærket over for det ærede Medlem Hr. Funck Jensen. Jeg kan tilføje vedrørende de Ting, det ærede Medlem sagde om mit Budget, at ogsaa deroverfor følte jeg mig egentlig ganske særdeles overrasket.

Jeg kunde forstaa, om det ærede Medlem havde taget det Standpunkt at indlede programmatisk med Retsforbundets Opfattelse af Skatter og offentlige Bevillinger og derefter sige til os alle sammen: jeg er af mit Parti sat ind i dette Udvalg, og jeg har gjort mit bedste for at søge at trænge igennem disse Mysterier af offentlige Bevillinger; vort principielle Standpunkt er, at Folk skal betale de Fornøjelser, de Goder, de faar, bortset fra enkelte Ting, som vi kan gaa med til at yde Støtte til — Resten maa mit Parti og jeg være imod. Og saa kunde jeg forstaa, om det ærede Medlem derefter over en Bank havde mejet hele Rækken af disse Bevillinger ned, saaledes at der var kommet til at staa „tiltraadt af Flertallet under Nr. 63“ praktisk talt overalt, hvor det drejer sig om offentlig Støtte til forskellige Ting ogsaa under mit Ministerium. Det havde der været en vis Mening i. Saa kunde det ærede Medlem have holdt den programmatisk Tale — den har vi hørt saa mange Gange, saa det vilde ikke have overrasket nogen af os, og saa vilde vi have været klar over, at det ærede Medlem i hvert Fald inden for det Udvalg, han nu havde faaet den Ære at sidde i, havde taget Opgaven alvorligt og havde taget sine Standpunkter ud fra sin Hjertens Mening og Overbevisning.

Men det har det ærede Medlem ikke gjort. Det ærede Medlem har staaet frem her nu og sagt: vi ønsker et Skattestop. Vi vil derfor væk fra disse forskellige Udgifter for Staten. Men det ærede Medlem tilføjer, at det ikke maa gaa ud over Børn og gamle

— her er han altsaa straks inde paa at gøre visse Undtagelser. Derefter trækker det ærede Medlem en hel Del enkelte Bevillinger ud og siger saa til os: dem gaar vi imod. Der skal ikke kunne drages nogen Slutning af det, men man vil have, at det skal betragtes som Eksempler. Jeg maa saa være berettiget til, naar det ærede Medlem selv har brugt denne smagfulde Vending, at det ikke maa gaa ud over Børn og gamle, at sige: lad os da prøve at se, hvem det maa gaa ud over. Det maa altsaa gaa ud over Ændringsforslag Nr. 250 — det er Arbejderne; det maa gaa ud over Ændringsforslag Nr. 272 — det er igen Arbejderne. Det maa gerne gaa ud over Nr. 282 — det drejer sig om Forøgelse af Samlingerne paa Nationalgalleriet; der er her Tale om en Sum til Indkøb af gammel Kunst, en Sum, som enhver kan sige sig selv er fuldkommen utilstrækkelig. Det maa det altsaa gaa ud over, og det maa gerne gaa ud over Ny Carlsbergfondet — her benytter det ærede Medlem sig i sin Eksempelsamling tilmed af en Bevilling, som er 3den Del af en 3-aarig Bevilling. Det synes jeg er et nydeligt Eksempel at levere Befolkningen. Derefter er der Ændringsforslag Nr. 291, som drejer sig om Tilskud til Afholdelse af Kunstudstillinger i Provinsbyer — Provinsboerne maa det gerne gaa ud over. Det er et stortartet Eksempel. Derefter kommer Ændringsforslag Nr. 292, som drejer sig om en Udstillingovre i London — en Udstilling, som skulde tjene de danske Kredse, der agter at yde det største Tilskud dertil, nemlig de danske i London, der, som vi alle ved, under Besættelsen har haft den Tørn at holde Modet oppe. De vil nu prøve at faa os til at hjælpe sig til en virkelig stor Udstilling i London. Men de skal tages som Eksempel.

Saa kommer til sidst Ændringsforslagene Nr. 303, 304 og 305. Det er de danske Forfattere, og de skal altsaa sættes i denne Baas: vær saa artig, Forfatterne skal ikke have noget. Hvad drejer det sig om her? Det drejer sig om de saakaldte Forfatterunderstøttelser, et Udtryk, som jeg gerne vil gøre mine Bestræbelser for, at vi kan slippe væk fra. Det er et Ord, der slet ikke har nogen Plads i denne Forbindelse, men saadan hedder det i denne Rubrik. Det er en Sum, der har været gældende saa længe, at enhver kan sige sig selv, at hvis den skal have nogen Lighed med den Støtte, som Staten, f. Eks. helt tilbage i 30erne, har villet give Forfatterne i Danmark, er det klart, at den maa justeres lige som alle mulige andre Bevillinger. Skulde man gaa op til det, der rent prismæssigt svarede dertil, skulde vi op imod